

Síndrome del niu i identitat materna.

Reflexions d'una balena.

Mai abans m'havia imaginat a mi mateixa d'aquesta manera: Capbussada en el mar estrany de la maternitat, amb moviments lents i feixucs de balena fatigada, amb ideacions estranyes, en caiguda lliure envers un nou món.

Tota la vida pensant que era un mite interessat, un altre prejudici de la cultura popular, una visió de l'univers femení neurotitzat. I aquí em teniu, en plena síndrome del niu, netejant a tort i a dret coses que ni sabia que eren susceptibles de ser netejades. He entrat en l'altra dimensió, en el món del revés, i les meves presències fantasmagòriques són colònies de microorganismes en esclatxes obscures, àcars que viuen i prosperen en la pols dels llibres que fa temps que no llegim; marques de dits de convidats il·lustres d'altres èpoques, de quan ens quedàvem a xerrar fins a altes hores de la matinada.

Miro el paisatge familiar de casa meua i el veig com mai l'havia vist: un territori ocupat per multitud de brutícies que jo he de combatre i eliminar. A altes hores, en les nits insomnes, cerco i trobo consol en guies o gurus com ordenoylimpiomicasa.com, on pots assabentar-te dels 100 usos domèstics del nostre amic, el bicarbonat. I pots fer el teu propi netejador multi usos ecològic, si vols. Jo en tinc un i ruixo arreu però em costa reconèixer a aquesta desconeguda que neteja amb fruïció el mirall del lavabo.

Sóc jo? Aquesta és la nova configuració de la meua identitat? Sé del cert que sóc jo perquè no puc escapar-me'n. La pregunta és més aviat si me'n voldria escapar. Voldria ser la que era abans? Accepto a la noia frenètica del mirall del lavabo? Estic en un parc d'atraccions molt més captivador que l'anodina racionalitat. En poques setmanes pariré, seré mare. O sóc ja mare ara?

Aquí hi trobo un jo visceralment emocionat. Ensopego de cara amb la mamífera que habitava en mi, que dormia o que hivernava, que esperava pacientment el seu torn. Em preparo per criar, em preparo per ser mare.

Les conductes de nidificació estan ben estudiades en el regne animal, però no tant en humans (1). Els ocells s'apliquen en la cerca d'una harmonia arquitectònica de branquillons i fulles i herbetes. Tal vegada estan tan desconcertades com jo i voldrien anar a fer altres coses, prendre el sol a la vora del riu, o buscar algun fruit apetitós per dinar. Però no, es queden i busquen la millor manera de col·locar aquella branqueta. Senten que és important. Que *aquell detall* és important. Les nostres criatures mereixen la millor de les benvingudes. Aquest és el principal axioma que ens mou: Tot a punt, tot ben preparat. Que les nostres cries trobin un món amable i tou quan arribin (2).

Quan ordeno i netejo casa meva, a finals del tercer trimestre, amb aquesta panxa de balena, m'hi jugo la identitat, la mare que sóc, la mare que vull ser (3). I sobtadament sento una responsabilitat massa feixuga, que m'ofega, em fa por i em fa desesperar. Dubto i trontollo i perdo l'equilibri, no sé si seré una *bona mare*. No sé si seré capaç. No sé perquè m'he ficat en aquest embolat.

Dubto, i sé que perdré coses. Perdré llibertat, perdré independència. Ja no seré la mateixa. Dubto i perdo l'equilibri, encara no me'n sé avenir amb tots aquests canvis que visc i que viuré. Em desestabilitzo, per dintre, i em desestabilitzo per fora, el meu centre de gravetat mental i corporal s'estan desplaçant. Aquest cos que està canviant tant, aquest paisatge de casa meva que està canviant tant, aquest diàleg intern meu que està canviant tant... un vertigen d'angoixa s'apodera de mi.

Com a sortida, ordeno i netejo casa meva, controlo els petits detalls. Enfilar-me a una cadira i recol·locar els armaris de la cuina m'aporta una estranya calma. És un ritual que em prepara pel transcendent esdeveniment que viuré en poques setmanes.

La síndrome del niu s'atrinxera en aquest imaginari, en les expectatives que tinc, en la por a la incertesa, en el desig de ser mare. Externament la maternitat és una ruptura, un abans i un després, una marca claríssima en la línia continua de la vida: On n'hi havia una, ara n'hi ha dues. Abans hi havia una panxa de balena, ara hi ha un bebè que necessita. A ulls del món passaré de ser filla a ser mare. Però internament és tot més confós. El rol matern es comença a gestar, molt abans que un bebè sigui ni tant

sols un blastocist: quan vam acariciar un gos, quan vam jugar a nines, essent filles de les nostres mares...cada vegada que hem sigut cuidades o cada vegada que hem cuidat, potser ja ens estàvem preparant (4).

Miro i observo al meu voltant, i veig matisos nous, imagino el bebè que van ser les persones que m'estimo, imagino a la meva parella com a pare, imagino la meva iaia com a mare. Cerco i busco models, i trobo coses que em quedo, i altres que no. D'alguna manera també netejo i ordeno les meves relacions, les reviso des d'un nou punt de vista (5).

Em reviso i faig plans, reordeno els armaris, rento *bodys*, pijames i mussolines, i em configuro com a mare tot esperant el bebè que he desitjat, que he somniat i que he imaginat (6), que no serà cap dels tres, perquè haurà de ser només ell, el real. I ens trobarem. Jo, la seva mare, la que farà el que podrà, suficient per ser suficientment bona (7), suficientment pacient, suficientment capaç, i suficientment incapaç.

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

1. Anderson, M. A. i Rutherford, M. D. *Evidence of a nesting psychology during human pregnancy*. *Evolution and Human Behavior*, 2013, 34, 390-397.
2. González-Mariscal, G.; Melo, A. I.; Jiménez, P.; Beyer, C.; Rosenblatt, J. S. *Estradiol, Progesterone, and Prolactin Regulate Maternal Nest-Building in Rabbits*. *Journal of Neuroendocrinology*, 1996.
3. Stern, D. i Bruschiweiler-Stern. *El nacimiento de una madre: Cómo la experiencia de la maternidad te cambia la vida para siempre*. Barcelona: Editorial Paidós, 1999.
4. Lua Grimalt, O. i Eliana Heresi, M. *Estilos de apego y representaciones maternas durante el embarazo*. *Rev. chil. pediatr.* vol.83 no.3. 2012.
5. Fonagy, P. *Persistencias Transgeneracionales del Apego: una Nueva Teoría*. *Revista Aperturas Psicoanalíticas* vol. n° 3. 1999.
6. Stern, D. *La Constelación Maternal*. Barcelona: Editorial Paidós, 1997
7. Winnicott, D.: *Los bebés y sus madres. El primer diálogo*. Barcelona: Editorial Paidós, 1999.